

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Meritò Deu[m] vel dare, vel negare terræ fructus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

- IX. 1. Disce hinc, ô querule, qui oracula ex coquina, non cortina fundis; disce digito impietatem compefcere labiorum, & de terra non quiritari. Tu canem inutilem non alis, & te fecit inutilem alat Deus? qui non es dignus, quem terra sustineat, terra vt tibi delicias faciat, cupis? Ingrato beneficium secundum negandum existimas; & à tuo Creatore beneficium exigis centies repeti, postquam centies ei, pro bono, malum reposuisti.
- Isa. 1. 2. Audire vis, quid dicat? *Filios enutriui, & exaltavi, ipsi autem spreuerunt me.* Quo eum sensu esse debere existimas? *Dic mihi, ait S. Ambrosius, num si aliquid de tuo cuicung, largiris, expectas, vt tibi gratias agat, vt benedicat domum, de qua ei humanitas sit tributum? Qui si forte gratias non agit, quemadmodum à te denotat vt ingratus? Ita ergo & a nobis expectat, qui nos pascit, Deus, vt pro praestitis donis tuis illi gratias referamus, & saturi, donis ipsius laudes ei dicamus. Quoties si accipientes diuina munera taciti & immemores fuerimus, tanquam ingrati & indigni eorum subministracione fraudabimus.*
- Matth. 6. 31. Vide ergo, mi homo, qui pro crastino sollicitus dicis: *Quid manducabimus? aut quid bibemus? aut quo oportemur?* vide, quid sit agendum, & à magno Magistro disce modum hæc acquirendi. *Querite, ait, primum regnum Dei, & iustitiam eius; & hæc omnia adicientur vobis.* Si regnum, si religionem, si Ecclesiam, si cultum & honorem Dei; si non fucatam illam mundi, sed veram Dei iustitiam quæreretis, vbique esset terra benedicta; scit enim Pater vester cælestis, vos his indigere. Cur illis vineas vitibus, vites vt impleat, qui se vino ita implent, vt dubites, hominésne sint, an ambulancia, aut titubancia hominum simulachra? qui vino abstantur ad ebrietatem, ad insaniam, ad rixas & pugnas, ad caecos & lanienas, more Thracum? qui potitant, vt ructent, vt blasphement, vt incestu se inquinent? vt Sodomam & Gomorrhiam secum circumportent? Nam ecce hæc fuit iniquitas Sodoma, superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium ipsius, & filiarum eius, & manum egeno, & pauperi non porrigebant. Quis medicus, non subducit agro nocitura? Desperat de eo, cui concedit, quod perimit. Si ergo Deus suos liberaliter pascit, paternè facit; si patriciùs tractat inimicos, justè facit; iratissimus est, si finit impietate omnium rerum copia abundare. Quis fertilitate agrorum digni

arbitretur eum, qui plaustra manipulis onerat, & sequentem, post messorum, Ruth spicas legere prohibet, quibus sinum impleat? Mereturne ille granaria frumenti aceruis referta habere, qui sedenti ante fores Lazaro panis micas negat? Aliter boni vtuntur bonis. Vt dent accipiunt, non vt habeant. Ita bonam glebam imitantur. Quippe, vt S. Ambrosius ait: *Humanitatis exempla ipsa terra suggerit, spontaneos fructus ministrat, quos non seueris: multiplicatum quoque reddit, quod acceperit.* Tabet hoc terræ exemplum sequi ipse Christus, cum ait: *Date, & dabitur vobis.* Atque hoc est primum, quod S. Terræ fertilitas docet.

S. Ambros.
lib. 1. Offic.
cap. 31.

Luc. 6. 38.

2. Disce, terrenam illam Iudææ vbertatem, quæ partim à loci genio, partim etiam à singulari Numinis providentia illi obuenit, longè maioris figuram fuisse benedictionis, à qua verè sancta fuit appellata. Dixit olim ad fratricidam Cain Deus: *Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris super terram, que aperuit os suum, & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. Cum operatus fueris eam, non dabit tibi fructus suos.* In terra sancta occisus est, ab ijs, quos fratres esse suos voluit Christus, alter Abel, verus ouium pastor; cuius vt sanguinem fusciperet, aperuit terra sæpius os suum. Suscepit, cum circumcideretur; cum sudor eius fieret, sicut gutta sanguinis decurrentis in terram; cum virgis flagrisque caderetur; cum spinis contextum fertum sacratissimo illius capiti imprimeretur; cum grauissimum crucis truncum faucijs & exulceratis humeris impositum, per saxi asperas vias, ad montem Caluarie traheret; tunc enim, velut è botro in torculari pressio, sanguis vndiq; è tuberibus illius prorupit, & plateas purpura signauit. Suscepit denique sanguinem illius terra, & cum concreta vulneribus tunica, per sacrilegos lactores, à virgineo illius corpore, barbara immanitate reuelleretur; & tum potissimè, cum clavis grandibus manus pedesque diuini pertunderentur; quin & cum lancea latus illius iam extincti transfuerberaretur. *Vox sanguinis Abel ad Deum de terra clamauit; Vindicta, vindicta!* quam vocem secuta est altera illa vox: *Nunc igitur maledictus eris super terram, que aperuit os suum, & suscepit sanguinem fratris tui de manu tua.* Quid clamauit vox sanguinis Christi ad Deum Patrem de terra?

X.

Gen. 4. 10.

Luc. 2. 27.

Luc. 22. 43.